WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

No. 14 7 APRIL 1962
35 CT. - P. W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

VAN-DE-WEEK werd ik opgebeld door een trieste, wanhopige Goofy. „Oom Donald," klonk somber z'n stem, „hebt u misschien zin om bij mij een potje te komen zwemmen in m'n eigen, pas aangelegde zwembad? Ik heb het nu al aan iedereen gevroagd, maar niemand wil het!"

Achter me hoorde ik de regen tegen de ramen kletteren. „Ik kan het me wel een beetje indenken, Goofy," zei ik. „Het regent, het is koud, het is eerder weer om bij de kachel te gaan zitten dan om te gaan zwemmen!"

„Maar het is een binnenbad, Oom Donald! Het staat op m'n zolder en het water is verwarmd!"

„Dat verandert de zaak. Goed, Goofy, over een half uur ben ik bij je!"

Hij stond me al bij de voordeur op te wachten. „Fijn dat u gekomen bent, Oom Donald! Zullen we meteen maar naar boven gaan? In dit kamertje kunt u uw zwempak wel even aantrekken." Even later liepen we samen de trap op naar de zolder, Goofy helemaal enthousiast, dat hij eindelijk iemand gevonden had, die met hem wilde zwemmen. „Ik vind het zó fijn, Oom Donald, dat ik u vóór laat gaan. U mag de eerste zijn die m'n zwembad gebruikt!"

Hier keek ik vreemd van op. „Bedoel je dat er maar één iemand tegelijk in je zwembad mag?"

„Er KAN maar één iemand tegelijk in... kijkt u maar!"

Het zwembad, dat Goofy had laten aanleggen, was een halve meter breed en een halve meter lang. Er kon inderdaad maar één iemand in, dan was het vol, propvol.

„Weet u," zei Goofy, „ik had geen geld genoeg om een groter bad aan te leggen... maar misschien heb ik over een paar jaar wel zoveel geld gespaard, dat ik een zwembad kan laten bouwen waar we met z'n tweeën tegelijk in kunnen!"

OOM DONALD

OOM DONALDS BRIEVENBUS

TINERE BRAKEL, NIEUW-AMSTERDAM. Fijn dat Ik van jou ook weer 'ns een brief heb gekregen, Tineke! Hoe gaat het thuis? Jullie hebben wel een boel dieren, zeg! Wat zijn eigenlijk zebravinkjes?

JOHNNY KOSTER, UTEECHT. Ook je nieuwe tekening van Oom Dagobert hangt nu boven m'n bureau. Johnny! Ik vind hem bijzonder leuk. Jammer dat het verhaal van De Vier Windstreken afgelopen is, hè?

WILMA PEERIK, TUEEERGEN. Wat een fijne Donald Duck is dit voor jou, zeg! Niet alleen staat je naam in onze brievenbus, maar bovendien begint er op pagina 13 een verhaal van je grote vriend, Wolfje! Ga het maar gauw lezen!

ADEI LAGENDIJK, RIJSOORD. Jouw groeten heb ik aan iedereen hier overgebracht, Adri, en allemaal vonden ze het leuk. Zelfs Oom Dagobert, el moest hij natuurlijk wal even vragen, of het hem geld kostte....

MAEJO en BONNEKE VAN IPENBURG, VINKEVEEN. Ik vind het knap van je Ronneke, dat je al een brief kunt schrijven, terwijl je nog pas drie jaar bent! Ik heb niet alles kunnen ontcijfe- ran, maar wat ik kon lezen, was erg leuk!

Jullie brieven zijn altijd van harte welkom, jongens en meisjes. Schrijf gerust zoveel je maar wilt naar **Donald Duck,** Postbus 782, Amsterdam, als je in Nederland woont en naar **Donald Duck,** Postbus 2, Antwerpen 1, als je in België woont. Links boven in de hoek van de envelop moet je zatten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam en adres. Tot schrijfs!

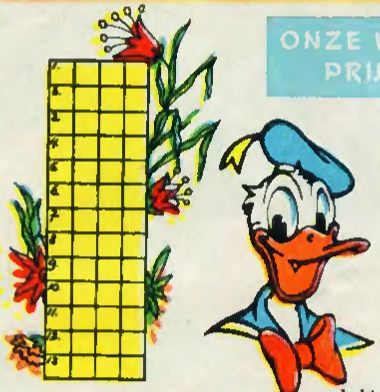

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 14

VAN links naar rechts invullen: 1. aantal zangers bij elkaar, 2. verbond, 3. zelfgemaakte vogelwoning, 4. rechtopstaand deel van een boom, 5. gedeelte van de mond, 6. uitgedorste halmen, 7. honderdste deel van een gulden, 8. hoofddeksel, 9. vloeistof om mee te schrijven, 10. aardig, 11. tegenovergestelde van goedkoop, 12. ronde, groene peulvrucht, 13. lart van een vlinder.

Als je de juiste woorden hebt ingevuld, vormen de letters in de linkse rij hokjes van boven naar beneden gelezen de naam van een beroep. Schrijf deze naam op een briefkaart en stuur die vóór 12 april,

als je in Nederland woont, naar **Donald Duck,** Postbus 792, Amsterdam, en

als je in België woont, naar **Donald Duck,** Postbus 2, Antwerpen 1. Vergeet niet, je naam en adres op de kaart te vermelden en zet in de linkerbovenhoek „Oplossing 14". Veel succes.

OPLETTEN ALLEMAAL

HIER volgen de namen van de prijswinnaars van de wekelijkse prijsvraag no. 7:

1e prijs: **A. Hoefs, Uden.**
2e prijs: **W. Rugenbrink, A'dam-Z.**
3e t/m 12e prijs: **E. Heurter, Maasbracht; W. Nierop, Mannikendam; R. Elshof, Dieren; A. Bijker, Enschede; I. Ros, Oankum; T. Bok, Brunsuum; H. Klokker, Smilde; W. Duikersloot, Vilnis; T. de Jong, Wieringen; A. Hofman, Barcuin.**
13e t/m 22e prijs: **I. Cremer, Groningen; A. Beckers, Luik (België); A. Abrahams, Ede; F. Dekker, Wassenaar; W. Kapteijn, Breda; Dick Gevers, Rotterdam-13; T. Bonebaker, Naarden; W. Wielemaker, O. Snuburg; E. Kroes, Badbaevedarp; J. van Schaijk, Tilburg.**

De oplossing van prijsvraag no. 12 luidt: **BETER EEN HALF EI DAN EEN LEGE DOP.**

* PRIJZEN *

Eerste prijs: Een Kodak Starlet fototoestel, winkelwaarde ƒ 23.50; tweede prijs: een Pelikan vulpen met gouden pen, winkelwaarde ƒ 17.50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: 'n „Donald Duck" vulpotlood.

Walt Disney's

Donald Duck

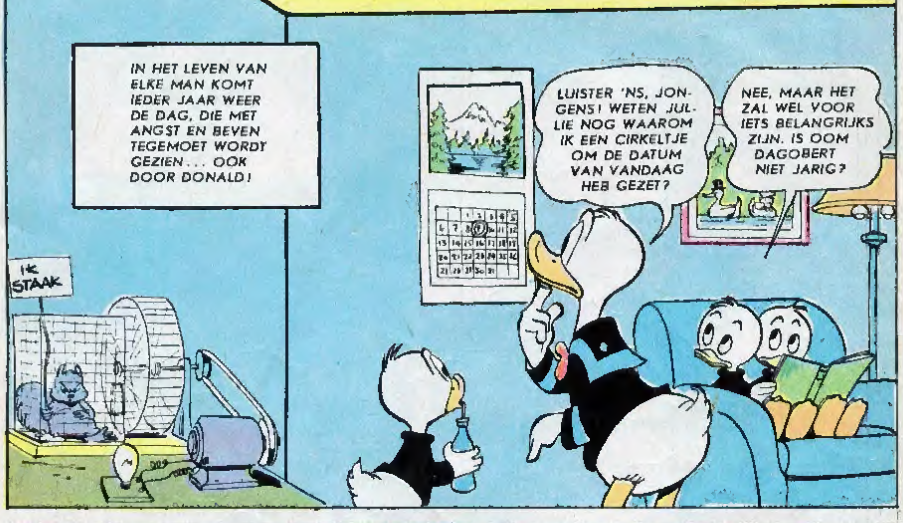

JULLIE HEBBEN HIER EEN EIGEN KAMER, JE KRIJGT GOED TE ETEN, DAAR MOGEN JULLIE HEUS WEL 'NS IETS VOOR TERUGDOEN!
TANTE KATRIEN HELPEN MET DE GROTE SCHOONMAAK IS WEL EEN BEETJE TE VEEL GEVRAAGD!
HET IS GEMEEN, OM ME HIER HÜLPELOOS ACHTER TE LATEN EN ME DE HELE DAG IN M'N EENTJE TE LATEN SLOVEN EN ZWOEGEN!
BENG!
JOEHOE, DONALD! IK BEN ER! GA JE NOG NIET MEE?
DONALD! JE HEBT ME BELOOFD, MET DE GROTE SCHOONMAAK TE HELPEN! KOM TE VOORSCHIJN!
KLOP! KLOP!
HIJ DOET NATUURLIJK NET ALSOF HIJ NIET THUIS IS. IK KEN HEM!
MAAR NOG ELK JAAR HEEFT IEDERE MAN IN DUCKSTAD GEHOLPEN BIJ DE GROTE SCHOONMAAK EN DAT ZAL OOK DIT JAAR ZO ZIJN! IK DOORZOEK HET HUIS VAN KELDER TOT ZOLDER!
NERGENS TE VINDEN... DAN MOET HIJ DAAR IN DE BEZEMKAST ZITTEN!
DONALD, JE... HIJ IS WEG!

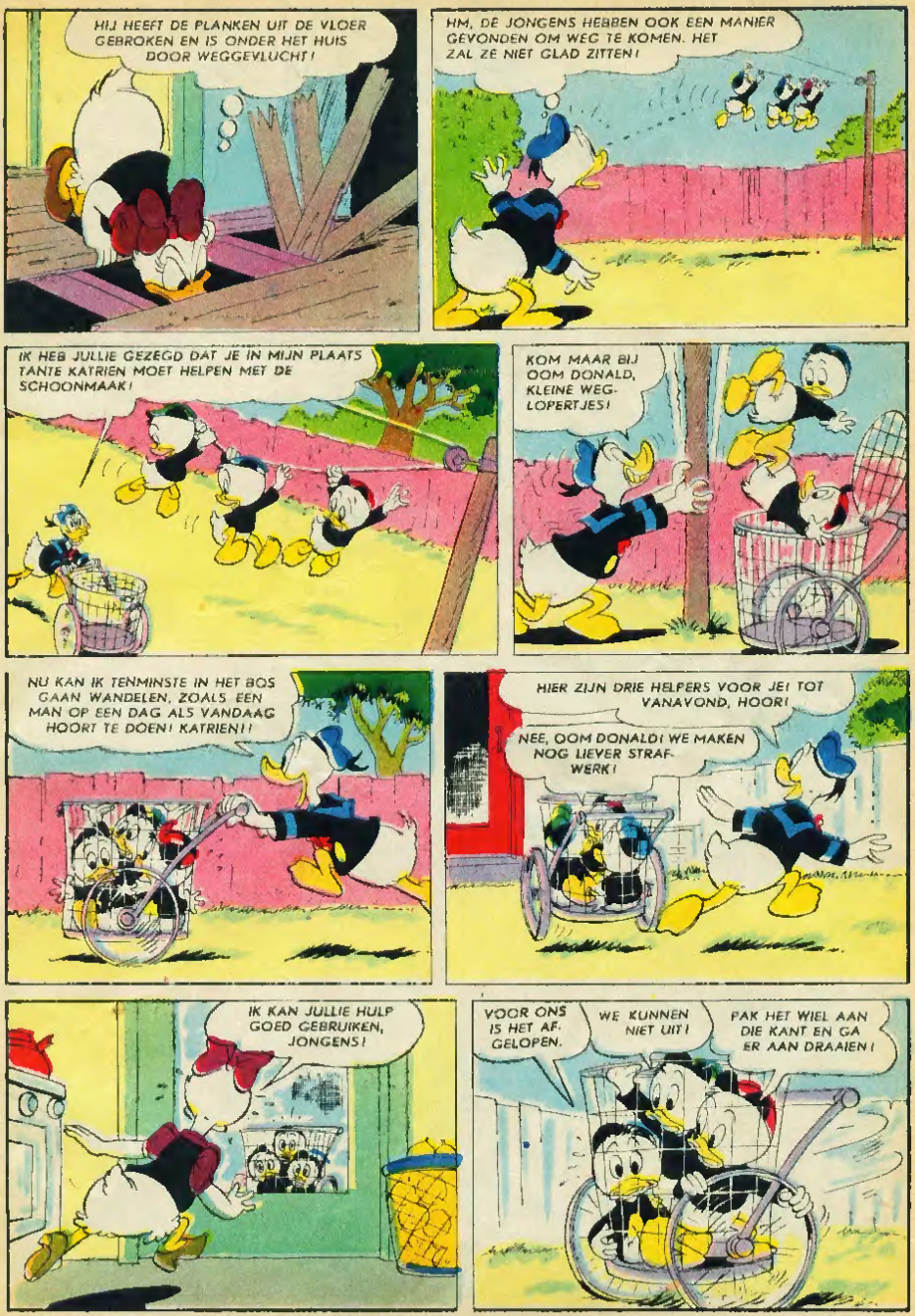
HIJ HEEFT DE PLANKEN UIT DE VLOER GEBROKEN EN IS ONDER HET HUIS DOOR WEGGEVLUCHT!
HM, DE JONGENS HEBBEN OOK EEN MANIER GEVONDEN OM WEG TE KOMEN. HET ZAL ZE NIET GLAD ZITTEN!
IK HEB JULLIE GEZEGD DAT JE IN MIJN PLAATS TANTE KATRIEN MOET HELPEN MET DE SCHOONMAAK!
KOM MAAR BIJ OOM DONALD, KLEINE WEGLOPERTJES!
NU KAN IK TENMINSTE IN HET BOS GAAN WANDELEN, ZOALS EEN MAN OP EEN DAG ALS VANDAAG HOORT TE DOEN! KATRIEN!!
HIER ZIJN DRIE HELPERS VOOR JE! TOT VANAVOND, HOOR!
NEE, OOM DONALD! WE MAKEN NOG LIEVER STRAFWERK!
IK KAN JULLIE HULP GOED GEBRUIKEN, JONGENS!
VOOR ONS IS HET AFGELOPEN.
WE KUNNEN NIET UIT!
PAK HET WIEL AAN DIE KANT EN GA ER AAN DRAAIEN!

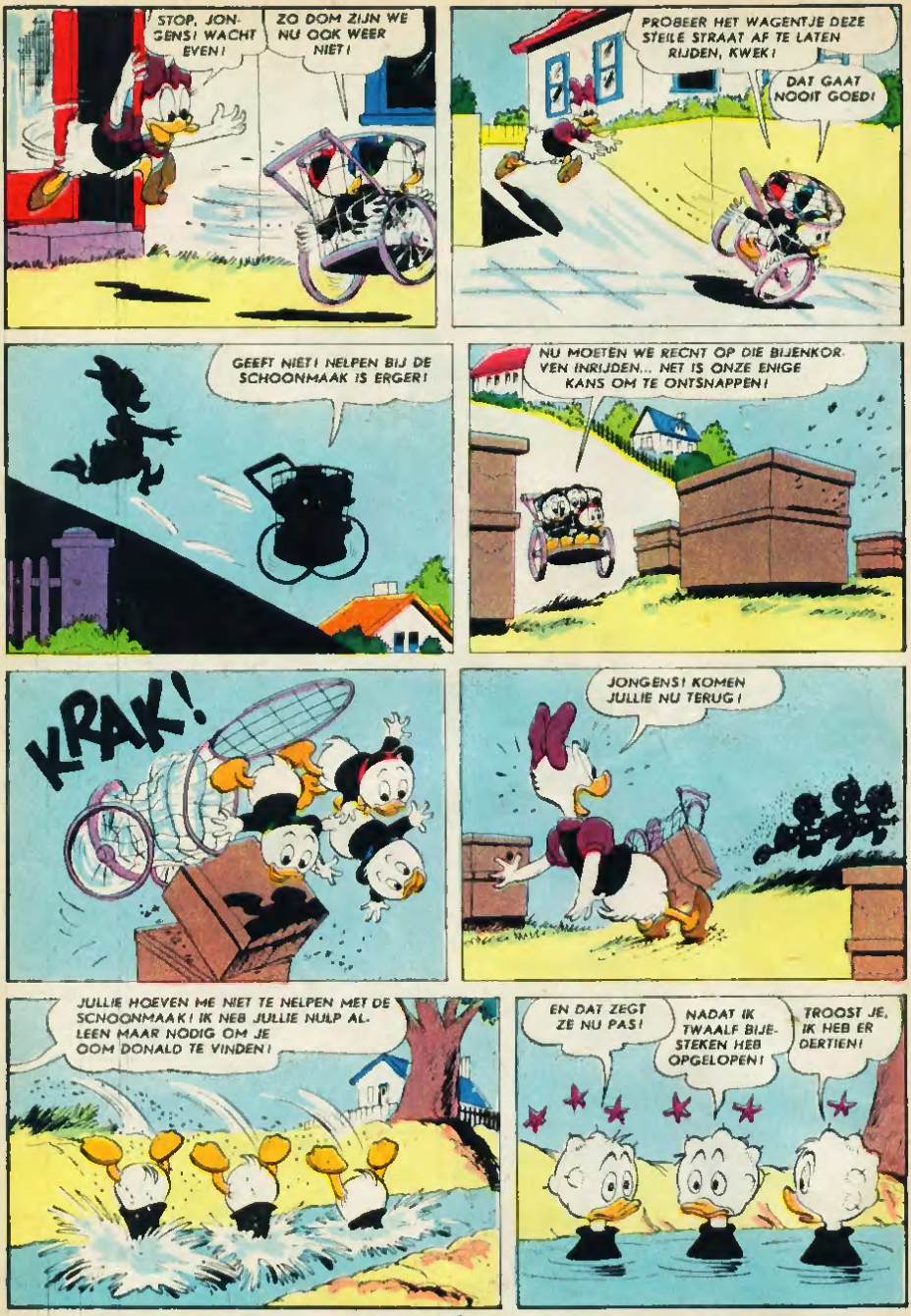
STOP, JONGENS! WACHT EVEN!
ZO DOM ZIJN WE NU OOK WEER NIET!
PROBEER HET WAGENTJE DEZE STEILE STRAAT AF TE LATEN RIJDEN, KWEK!
DAT GAAT NOOIT GOED!
GEEFT NIET! NELPEN BIJ DE SCHOONMAAK IS ERGER!
NU MOETEN WE RECHT OP DIE BIJENKORVEN INRIJDEN... NET IS ONZE ENIGE KANS OM TE ONTSNAPPEN!
KRAK!
JONGENS! KOMEN JULLIE NU TERUG!
JULLIE HOEVEN ME NIET TE NELPEN MET DE SCHOONMAAK! IK HEB JULLIE NULP ALLEEN MAAR NODIG OM JE OOM DONALD TE VINDEN!
EN DAT ZEGT ZE NU PAS!
NADAT IK TWAALF BIJESTEKEN HEB OPGELOPEN!
TROOST JE, IK HEB ER DERTIEN!

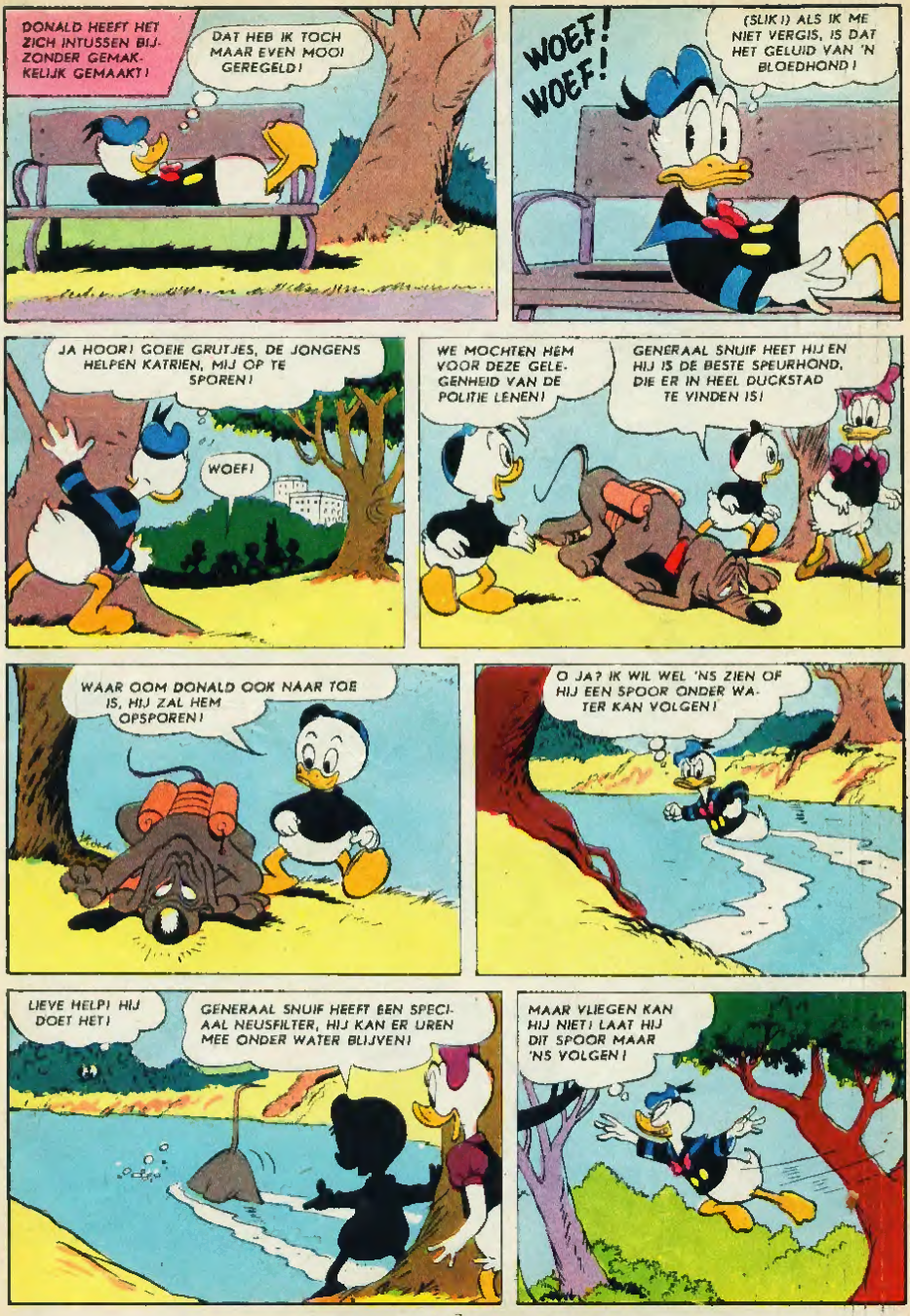
DONALD HEEFT HET ZICH INTUSSEN BIJZONDER GEMAKKELIJK GEMAAKT!
DAT HEB IK TOCH MAAR EVEN MOOI GEREGELD!
WOEF! WOEF!
(SLIK!) ALS IK ME NIET VERGIS, IS DAT HET GELUID VAN 'N BLOEDHOND!
JA HOOR! GOEIE GRUTJES, DE JONGENS HELPEN KATRIEN, MIJ OP TE SPOREN!
WOEF!
WE MOCHTEN HEM VOOR DEZE GELEGENHEID VAN DE POLITIE LENEN!
GENERAAL SNUIF HEET HIJ EN HIJ IS DE BESTE SPEURHOND, DIE ER IN HEEL DUCKSTAD TE VINDEN IS!
WAAR OOM DONALD OOK NAAR TOE IS, HIJ ZAL HEM OPSPOREN!
O JA? IK WIL WEL 'NS ZIEN OF HIJ EEN SPOOR ONDER WATER KAN VOLGEN!
LIEVE HELP! HIJ DOET HET!
GENERAAL SNUIF HEEFT EEN SPECIAAL NEUSFILTER, HIJ KAN ER UREN MEE ONDER WATER BLIJVEN!
MAAR VLIEGEN KAN HIJ NIET! LAAT HIJ DIT SPOOR MAAR 'NS VOLGEN!

HM, OOM DONALD SCHIJNT EEN GRAPJE UITGEHAALD TE HEBBEN!
MAAR OOK HIER ZAL GENERAAL SHUIF NIET AL TE VEEL MOEITE MEE HEBBEN!
BZZZ!
BZZZ!
HIJ IS Z'N SPECIALE BALLONVEST AL AAN 'T OPBLAZEN!
GOEIE GRUTJES! ZOU OOM DONALD ZICH WERKELIJK VAN BOOM TOT BOOM GESLINGERD HEBBEN?
HET BEGINT ER NU TOCH NAAR UIT TE ZIEN, DAT WE 'NS IETS GOEDS MOETEN GAAN DOEN!
ER IS EEN MANIER, WAAROP JE ZELFS MET DE ALLERBESTE SPEURHOND KUNT AFREKENEN!
ZELF-BEDIENINGS WINKEL
JE HEBT BIJVOORBEELD HET TRUCJE MET EEN BOKKING!
IK HOEF ZO'N VIS ALLEEN MAAR EVEN OVER M'N SPOOR TE HALEN.
ALS DIE HOND DE GEUR VAN DE BOKKING IN Z'N NEUS KRIJGT, KAN HIJ DE EERSTE PAAR UUR NIETS ANDERS RUIKEN!

OPLETTEN NU! OOM DONALD IS TE SLIM, OM ZOMAAR ZO'N DUIDELIJK SPOOR ACHTER TE LATEN!

DAAR HEB JE HET AL! EEN BOKKING!

GENERAAL SNUIF LAAT ZICH NIET VOOR DE GEK HOUDEN!
HIJ HEEFT AL 'NS EEN SPOOR GEVOLGD DAT DWARS OVER EEN VISMARKT LIEP!

GOEIE GRUTJES, DAT IS NIET NORMAAL MEER VOOR 'N HOND!

HET SPIJT ME HEEL ERG VOOR HET BEEST, MAAR ER BLIJFT ME NOG MAAR ÉÉN DING OVER...

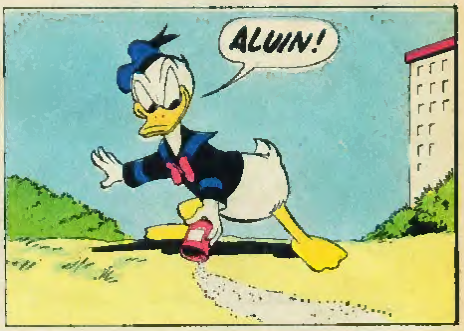
ALUIN!

HI! HI! HI!
WOE OEF OE - WOE.!

OE WOE-OE SNIF! SNUF!

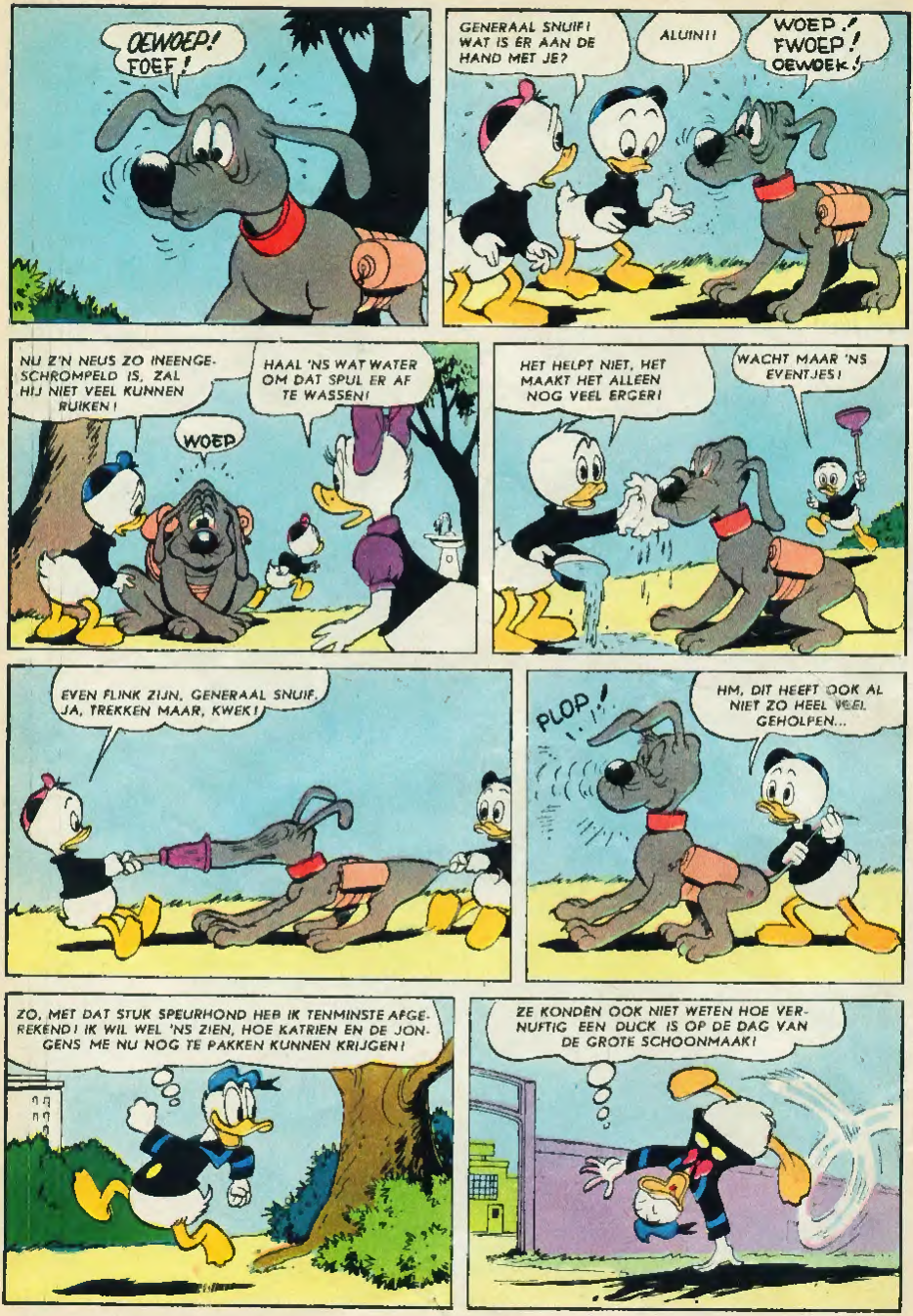
OEWOEP! FOEF!
GENERAAL SNUIF! WAT IS ER AAN DE HAND MET JE?
ALUIN!!
WOEP! FWOEP! OEWOEK!
NU Z'N NEUS ZO INEENGE-SCHROMPELD IS, ZAL HIJ NIET VEEL KUNNEN RUIKEN!
WOEP
HAAL 'NS WAT WATER OM DAT SPUL ER AF TE WASSEN!
HET HELPT NIET, HET MAAKT HET ALLEEN NOG VEEL ERGER!
WACHT MAAR 'NS EVENTJES!
EVEN FLINK ZIJN, GENERAAL SNUIF. JA, TREKKEN MAAR, KWEK!
PLOP!
HM, DIT HEEFT OOK AL NIET ZO HEEL VEEL GEHOLPEN...
ZO, MET DAT STUK SPEURHOND HEB IK TENMINSTE AFGE-REKEND! IK WIL WEL 'NS ZIEN, HOE KATRIEN EN DE JON-GENS ME NU NOG TE PAKKEN KUNNEN KRIJGEN!
ZE KONDEN OOK NIET WETEN HOE VER-NUFTIG EEN DUCK IS OP DE DAG VAN DE GROTE SCHOONMAAK!

EN EVEN LATER...
IK HEB NOG NOOIT ZOVEEL PLEZIER GE HAD ALS VAN DAAG!
KIJKEN EN LACHEN
KNK DOOS
DOZE OOK
?
WOP! WOP!
G GENERAAL SN-SNUIF! HOE KOM JIJ HIER?
WOEF! WOEP!
TEGEN DEZE HOND BENT U MACHTELOOS, OOM DONALD. HIJ VINDT U TOCH WEL AL KAN HIJ NIET ZIEN, HOREN OF RUIKEN! GEEFT U HET MAAR OP!
O NEE, IK KAN NOG ÉÉN DING PRO BEREN— SNELHEID!
GENERAAL SNUIF IS AL 'NS VAN IJSSCHOTS TOT IJSSCHOTS SPRINGEND EEN RIVIER OVERGESTOKEN!
NOG NOOIT HEEFT IETS OF IEMAND GENERAAL SNUIF ERGENS MEE DUIZELIG GEKREGEN!
WOEF!
PUF! PUF!
NOG EVEN EN DAN IS OOM DONALD ZO UITGEPUT, DAT HIJ 'T MOET OPGEVEN!
ALS HIJ DAN MAAR NIET ZO UITGEPUT IS, DAT IE NIET MEER KAN HELPEN!

LIEVE HELP! DAT IS NIET NORMAAL MEER! DIE HOND KAN ZELFS EEN LADDER BEKLIMMEN!
SPRING-TOREN 5 M.
GENERAAL SNUIF KAN ZELFS IN EEN INGEZEEFTE PAAL KLIMMEN! U HEBT ECHT GEEN SCHIJN VAN KANS TEGEN HEM!
IK BEGIN HET TE GELOVEN!
WOEP!
ALS EEN MIS DADIGER BEN IK OPGE JAAGD!
KOM MAAR!
PLONS!
EN ZO EINDIGT DE VER SCHRIKKELIJKSTE DAG VAN HET JAAR IN EEN WEINIG GLO RIEVOLLE NEDER LAAG
ZULLEN WIJ VOLGEND JAAR EEN CIRKELTJE OP DE KALENDER ZET ZEN, OOM DONALD? DAN KUN NEN WIJ U ER OP TIJD AAN HERINNEREN!
HOU JE MOND! NA WAT JULLIE ME VAN DAAG ALLEMAAL HEBBEN AANGEDAAN PRAAT IK ZELFS HET VOLGENDE JAAR NOG NIET TEGEN JULLIE!

Dijes en dajes van Donald Duck

DEZE postzegel, uitgegeven ter herinnering aan de eerste vlucht in Zuid-Afrika, laat je het oude Blériot-toestelletje zien waarmee die „luchtsprong' indertijd in de omgeving van Kaapstad werd gemaakt, met daarboven een prachtige afbeelding van een modern straalvliegtuig, waarvan de Zuidafrikaanse Luchtvaartdienst er op het ogenblik een paar in gebruik heeft

Als je de haven van Kaapstad binnenvaart, zie je achter de stad een merkwaardige berg omhoog rijzen Het lijkt wel alsof van deze berg de bovenste punt is afgezaagd Hij is ongeveer 1100 meter hoog en heeft bovenop een 2 km breed plateau Links en rechts daarvan zijn twee bergen die wèl puntige pieken hebben, de Duivelskop en de Leeuwkop

De afgeknotte berg in het midden heeft door zijn typische vorm de naam Tafelberg gekregen Als je goed kijkt naar het onderste donkere gedeelte van deze postzegel dan zie je daar een lijntje dat het silhouet van deze drie bergen aangeeft

MUTSJE VAN VILT

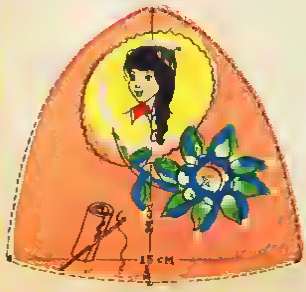

ALS je voor het maken van dit mutsje geen stukje vilt hebt, mag je misschien wel een oude hoed van moeder gebruiken Die torn je dan uit elkaar en knip je in vier gelijke stukken Deze pers je met een vochtig doekje en een niet te heet strijkijzer even op Nu maak je van papier het knippatroon volgens de aangegeven maten. Met behulp van dit papieren patroon knip je het model van de stof In totaal moet je vier precies even grote delen krijgen Ja borduurt er de figuurtjes op en naait de vier delen aan elkaar Het piekje bovenop is een opgerold strookje vilt van 6 x 3 cm

RIJKE KATER

GELD maakt niet gelukkig," wordt weleens gezegd Mikkie, de rijkste kater van Engeland, is het daar kennelijk mee eens Toen zijn vrouwtje sterf, liet ze hem ongeveer tienduizend gulden na en daarvan kon Mikkie zijn leven lang gaan logeren in het duurste dierenpension dat er te vinden is Maar het gemakkelijke, prettige leventje daar scheen hem niet te bevallen Toen hij de kans schoon zag, vluchtte hij het pension uit en hij heeft zich er nooit meer laten zien!

DANSENDE KABOUTERS

VOOR het maken van een kring vrolijk dansende kabouters heb je een vierkant stuk niet te dun tekenpapier nodig Je vouwt punt 1 eerst precies op 2 en daarna punt 3 op 4.

Van de nu gevormde driehoek vouw je de ene punt naar voren, de andere naar achteren om De driehoek is dus weer kleiner geworden Je kunt controleren of je het goed hebt gedaan, door het papiertje even op te vouwen Er moeten dan acht vouwen te zien zijn

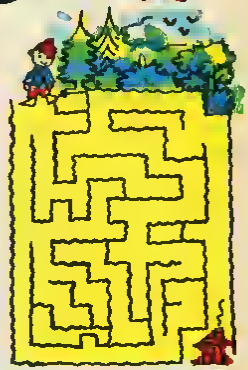

WIE BRENGT HEM THUIS?

DEZE kleine knaap is in een heel groot bos verdwaald Uren loopt hij nu al te zoeken, maar de weg naar huis kan hij niet vinden Willen jullie hem helpen? Neem een potlood en streep aan, hoe hij moet lopen om weer thuis te komen Je zult ook wel even moeten zoeken, maar als je volhoudt lukt 't je vast en zeker Mocht jij ook de weg niet kunnen vinden, kijk dan maar ns in de Donald Duck die je volgende week krijgt op pagina 11.

* * * * * * *

Je vouwt het papier weer dicht en tekent er de kabouter op (A) De punt van de muts moet precies in de dichte punt van het vouwwerk vallen.

Met een fijn schaartje knip je de kabouter uit.

Wees voorzichtig met de handjes, want als ja die doorknipt, dan houden de kabouters zich straks bij het dansen niet meer aan elkaar vast!

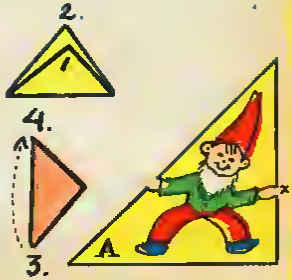

De 101 dalmatiners

door Dodie Smith

Roger en Vrouwtje, het dalmatiner hondenpaar, heeft bij de schemeromblaf het bericht uitgezonden, dat hun vijftien kleintjes gestolen zijn. Alle honden die het bericht hebben opgevangen, gaan voor detective spelen en geven het meteen door, ook Danny, een grote Deense dog. Zijn bericht komt van hond tot hond eindelijk in Suffolk op een boerderij uit, waar de kolonel, een gewichtige schapedoes, en zijn vriendin luitenant Tib, een voortvarende poes, op verkenning uitgaan. Op Hellestein hebben ze jonge hondjes horen janken.

Luitenant Tib was door het grote ingangshek van Hellestein gekropen en naderde sluipend het geheimzinnige huis. Hoe moest ze nu naar binnen komen? Alles leek zo stijf op slot.

Ha, daar was op de eerste verdieping een ruit gebroken.

Gelukkig stond er dicht bij dat raam een boom. Vlug klom ze daarin en met een flinke sprong kwam ze op de vensterbank terecht. Verder was het een koud kunstje.

Hu, wat was het spookachtig in dat grote huis. Ze moest even stilstaan om aan het donker te wennen. Ze was gelukkig in de bovenhal beland en niet in een kamer die wel eens op slot had kunnen zijn!

Je kon merken dat het huis al lange tijd niet bewoond was geweest. Het zag er vreselijk verwaarloosd uit, de muren waren overal gebarsten en afgebladderd en het was er stoffig en vol spinnewebben.

Stil, wat hoorde ze daar? Pratende mannen, muziek. Het geluid kwam van beneden, maar ze had van bulten nergens licht gezien. Ze zaten zeker aan de achterkant van het huis ergens.

Hier was de trap. Eerst voorzichtig, maar toen ze niets merkte wat vlugger, liep ze naar beneden. Ja, nu zag ze toch een kier licht onder een deur door. Even van nabij kijken.

„Peggg!" Wat was dat? Van schrik begon ze te blazen, terwijl ze toch wist dat ze geen kik mocht geven. Maar het was ook om je een hoedje te schrikken, want onder aan de trap daar stond een man.

Ze kroop gauw in een hoekje en bleef op de man loeren. Nee, hij bewoog niet. Heel stilletjes sloop ze naderbij. Hu! daar bewoog iets op zijn hoofd. O, dat was niks, alleen maar een pluim. En nu zag ze het goed: het was een oud, verroest harnas, onder de spinnewebben.

Vooruit, ze moest tonen dat ze als luitenant ook wat mans was! Gauw naar die kier licht toe. Nee, de deur was potdicht. Ha, een eindje verderop was een spleet, nee, een heel gat in de muur. Ze zette haar voorpoten op de onderrand van het gat en gluurde naar binnen. Nee maar! Zoiets had ze nog nooit gezien! Niet vijftien dalmatinertjes, maar vast wel honderd! Een hele zaal vol en vol met jonge hondjes!

Ze voelden zich zo te zien wel op hun gemak en zagen er goed doorvoed uit. Niemand jankte of blafte, sommigen sliepen, anderen speelden wat met elkaar, maar

Luitenant Tib naderde sluipend het geheimzinnige huis. Alles leek stijf op slot.

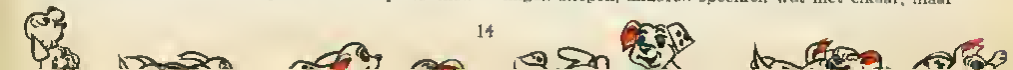

„Nee," zei het handje. „Wij zijn niet gestolen. Ze hebben ons gekocht in een dierenwinkel."

de meesten zaten vol aandacht naar de televisie te kijken.

Ja, die televisie, dat was het natuurlijk waar de stemmen vandaan kwamen en de muziek die luitenant Tib had gehoord. Dan moesten er dus ook mannen zijn. Eerst zag de kat ze nog niet, maar ineens kwamen er twee hoofden boven de leuning van een grote canape uit, toen de avonturen van Donderbus de politiehond bijzonder spannend werden.

„Verdraaid," hij heb 'm gemist!" zei da ene man, toen de boef Donderbus niet had geraakt.

„Een snertschot!" zei de ander.

Je kon wel merken, dacht de poes, dat die kerels geen hondenvrienden waren. Dat was dan ook niet de reden waarom zij de hondjes hadden gestolen.

„Hé, psst!" riep Tib zachtjes tegen een hondje dat achteraan zat. Het keek om. „Zeg, ben jij één van de vijftien gestolen hondjes uit Londen?"

„Nee," zei het hondje. „Wij zijn niet gestolen. Ze hebben ons gekocht, in een huisdierenwinkel."

„Ze moeten hier toch wel zijn, zou ik zeggen. Jullie zijn toch allemaal Dalmatiners?"

„O, nou snap ik het," zei het hondje. „Er zijn er eergisteravond een stel binnengekomen die allemaal een halsband dragen en een naam hebben. Die zijn vast niet uit een hondenwinkel gekomen. Kijk, die daar is er ook zo eentje."

„Wat boor ik daar?" vroeg het hondje dat aan kwam lopen. „Wordt er naar ons gevraagd?"

„Ja, hier is een kat die op zoek is naar jullie vijftienen."

„Mag ik me even voorstellen?" zei de poes. „Luitenant Tib."

„Aangenaam, ik heet Mascotte. Ja, ik ben met zeven broertjes en zeven zusjes in een zak hierheen gebracht, door lange Pier en dikke Poffert de Kwaal, die Schobbejakken."

En zijn jullie de kinderen van Ponco en Froukje, Regents Park, Londen?"

Ja, kent u onze ouders ook?"

vroeg Mascotte — „Niet persoonlijk, maar we hebben het s.o.s. bericht opgevangen, dat ze bij de schemeromblaf hebben uitgezonden. En de kolonel, dat is de schapedoes die bij mij op de boerderij woont, die had hier wel eens hondjes horen janken, dus zodoende..."

„O, geweldig! Ja, ik wist wel dat ze ons niet in de steek zouden laten. Wilt u zo gauw mogelijk het nieuws doorgeven? Alvast reuze bedankt, hoor!"

De kat verdween en Mascotte nam gauw het andere hondje apart. „Luister," fluisterde hij — natuurlijk was er aldoor fluisterend gesproken, zodat het niet boven de televisie uit te horen was — „je hebt gehoord dat onze ouders ons komen halen. Nu gaan wij het aan alle anderen vertellen, maar heel stilletjes en niemand mag 'n kik geven, denk erom."

„Wat zeggen we dan?"

„Dit is de boodschap: kop dicht, er komt redding uit Londen. Wacht nadere bevelen af voor de vlucht. Vooral kop dicht!"

„Ja maar," zei het andere hondje onzeker, „dat geldt toch alleen voor jullie! Je ouders kunnen ons toch niet allemaal meenemen. We zijn hier met z'n negenennegentigen, weet je dat wel?"

Even was Mascotte perplex. Hij dacht na en stelde zich voor dat paps en mams zouden komen. In gedachten zag hij hun verbaasde gezichten al, maar — „Nee, heus," zei hij, „m'n staart eraf als jullie niet mee mogen."

„En dan nog wat," opperde het vriendje weer. „Jullie huismensen dan, hoe zouden die arover denken?" — „O, die houden zóóóóveel van honden. Ze hebben ons toch niet willen verkopen, dus zeg nou zelf..."

Voordat de televisie was afgelopen en de hondjes moesten gaan slapen, hadden de andere zevenennegentig het grote nieuws allemaal gehoord. Intussen werkte de omblaf weer op volle toeren.

(Wordt vervolgd)

De maestan zaten vol aandacht naar de televisie te kijken...

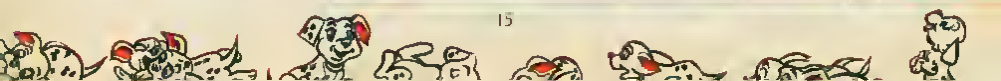

WALT DISNEY'S
de kleine
Boze Wolf
GOEIE GRUT JES, VADER, VOOR DIE PAAR DAGEN VAKAN TIE HADDEN WE NIET ZO VER HOEVEN TE GAAN!
ONZIN ZOON! SNUIF DE LUCHT HIER MAAR NS OP! HEER LIJK FRIS EN GE ZOND!
BOVENDIEN WAS IK ECHT WEL AAN EEN PAAR VRIJE DAGEN TOE HET HELE JAAR HEB IK ACHTER DE BIGGETJES AAN GEZETEN EN NU WIL IK UITRUSTEN!
IK BEGIN AAR DIG MOE TE WORDEN!
BAH! DE JEUGD VAN TEGEN WOORDIG KAN OOK NIETS MEER HEBBEN!
MAAR ALS JE DAN ZO MOE BENT ZULLEN WE VANNACHT HIER BLIJVEN!
FIJN BEDANKT VADER!
ZET JIJ DE TENT NU EVEN OP, ZOEK WAT BRANDHOUT, LEG EEN VUUR TJE AAN, KOOK HET ETEN MAAR VAST EN

EN WAT GAAT U DAN DOEN, VADER?
IK GA DAARGINDS ZITTEN DENKEN OVER WAT WE HIER ALLE MAAL KUNNEN DOEN, ZOON!
EN EVEN LATER
HÈ, HÈ! DAT IS WEL ONGEVEER ALLES GELOOF IK!
VADER HOE WILT U DE BONEN HEBBEN VANDAAG KOUD OF WARM?
EH? WAT ZEG JE DAAR? BONEN?!
JA, VADER!
HOE HAAL JE T IN JE HOOFD! BONEN... HET IDEE! IK WIL FOREL ETEN VANAVOND!
MAAR WE HEBBEN TOCH GEEN...
DAT WEET IK OOK WEL! OP 'T OGENBLIK HEBBEN WE ZE NOG NIET
MAAR OVER EEN HALF UUR TJE WÉL! OP WEG HIER NAAR TOE HEB IK EEN LEUK MEER TJE GEZIEN EEN EIND TERUG!
BONEN KUNNEN WE THUIS ALTIJD NOG ETEN! JE KRIJGT NIET ELKE DAG DE KANS OM EEN LEKKER VISJE-
EH D DAG MENEER BERGLEEUW! HOE MAAKT U HET?

VINDT U HET GOED DAT IK HIER GA VISSEN?
IK ZOU HET NIET DOEN, KNAAP
WAAROM NIET? BIJTEN ZE HIER SOMS NIET ERG!
O JA, DAT WEL MAAR IK ZOU OOK WEL 'NS KUNNEN GAAN BIJTEN!
WEET JE, DIT IS MIJN PERSOONLIJK VISMEERTJE IK HEB NIET GRAAG DAT IEMAND ANDERS ER IN VIST
(SLIK!)
EN DIE AVOND
ER ZIJN NOG WAT BONEN, VADER! WILT U ZE?
BAH!
U MOET HET NIET ZO ZWAAR OPNEMEN VADER! MORGEN BENT U ER AL OVERHEEN, DAT ZULT U ZIEN!
IK HOEF HIER TENMINSTE NIET DE HELE NACHT WAKKER TE LIGGEN, OM PLANNETJES TE BEDENKEN OM DE BIGGETJES TE PAKKEN TE KRIJGEN!
OEWOE

OEWOE-OE
LIEVE HELP! W-WAT IS DAT NOU WEER?
EEN PRAIRIE WOLF WAARSCHIJN LIJK
EN... EN MOET IK NU DE HELE NACHT DAT AFSCHU WELIJKE GEHUIL AAN HOREN?
WAAROM ZOU HIJ ZO JAN KEN? IS-IE ERGENS BEDROEFD OVER?
OEWOE
DAT HOEFT HELEMAAL NIET MISSCHIEN ROEPT HIJ ALLEEN MAAR Z'N ZOON OF ZO NOU, WELTERUSTEN, VADER
WAS U MIJ AAN 'T ROEPEN MET DAT GEHUIL, VADER?
DAT WAS IK ZEER ZEKER, ZOON! LUISTER
HET WORDT HOOG TIJD DAT JE ER 'NS OP UIT TREKT OM ZELF JE VOEDSEL BIJ ELKAAR TE ZOEKEN!
VANNACHT GA JE ALLEEN OP PAD EN ZORG JE ER VOOR DAT JE MET EEN KIP THUISKOMT!
EEN KIP?!
SJONGE! WOEPIE! JOEHOE!

EN ZO GAAT DE KLEINE PRAIRIE-WOLF IN HET HOLST VAN DE NACHT OP PAD OM EEN KIP TE VANGEN...

DE KLEINE PRAIRIE WOLF KAN NOG NIET LEZEN EN DAT VERKLAART Z'N VERGISSING!
NEE HOOR DAT IS HELEMAAL GEEN KIP! HIJ LIJKT TOTAAL NIET OP DE KIP OP DEZE TEKENING!
W IS EEN
WOLF
VERDER SLUIPT HET PRAIRIE WOLF JE OP ZOEK NAAR Z'N PROOI!
INTUSSEN, DAAR VLAKBIJ
HÉ, HÉ, VADER IS DAN TOCH EINDELIJK IN SLAAP GEVALLEN!
Z Z Z Z Z Z
AHA! DAAR HEB JE ER TWEE, DIE ER PRECIES ZO UITZIEN ALS DE KIP OP DIE TEKENING!
IK ZAL DE GROOTSTE MAAR MEENEMEN!
HÉ! KOM TERUG! WAT IS DAT NOU? WAAR GA JE MET M'N VADER NAAR TOE?
Z Z Z Z Z
KALM EEN BEETJE, JIJ! JE BOFT DAT IK JOU OOK NIET MEENEEM!
MAAR IK BEN OP EEN GROTE KIP UIT, EN NIET OP EEN KLEINTJE ZO ALS JIJ!

KIP? GOEIE GRUT. JES! ZOU DAT PRAIRIE WOLFJE DENKEN DAT WIJ TWEEËN KIPPEN ZIJN?!
VEEL KWAAD KAN HET WAARSCHIJNLIJK NIET, MAAR VADER MAG NIET WAKKER WORDEN!
IK MOET HEM KWIJT ZIEN TE RAKEN!
JE WILT TOCH NIET EEN GROTE, TAAIE, OUDE KIP ZOALS HIJ! JE MOET EEN JONG, MALS KIPPETJE HEBBEN ZOALS IK!
ZZZZ
WACHT 'NS EVEN...
NATUURLIJK! IK ZIE MEZELF AL, GEBRADEN AAN HET SPIT EN DAN MET EEN HELEBOEL HONING ER BIJ EN APPELMOES EN PEERTJES!
SMEK! SMAK! SMEK!
GOED, IK ZAL JOU MEENEMEN!
JE ZULT ME TOCH EERST MOETEN VANGEN!
IK HEB HEM TENMINSTE WEG GEKREGEN VOOR VADER WAKKER IS GEWORDEN!
MAAR VADER IS ERGENS WAKKER VAN GEWORDEN!
WAOEW!
WIE HEEFT HET IN Z'N HOOFD GEHAALD OM MIJ OP EEN MIERENNEST NEER TE LEGGEN?

OEI, NEEMT U ME NIET KWALIJK! IK WIST NIET DAT U AL OP WAS!
W-WAT NU WEER?!
EN WIE IS DIT?
OEF!
IK ZAL JE LATEN ZIEN WIE IK BEN! NEE, IK ZAL NET JE LATEN...
OEW!
VOELEN!
BZZZ! BZZZ! BZZZ!
WAOEW
BOEHOE-NOE!
WAT IS ER AAN DE HAND? WAT HEBBEN ZE MET JE GEDAAN, ZOON?
DIE GROTE DAAR IS BOVEN OP ME GAAN ZITTEN!
ZIET U NU WEL, VADER? VOOR DIE PAAR DAGEN HADDEN WE VEEL BETER NIET ZO VER KUNNEN GAAN!
AU! DEZE KEER HEB JE GE LIJK!
OEWOE
OEWOE
OEWOE

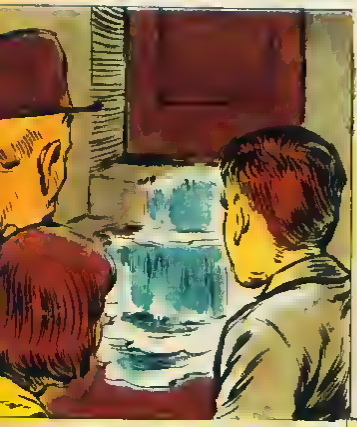

Een stroom van het zeer brandbare vocht stroomde de kelder binnen.

Met de scheepskok Tcheng gaan Hans, Bert en Ilse Scheepstra inkopen doen in Tanger. Plotseling zien zij de smokkelaars, die zij naar een donker huis volgen. Tcheng, Hans en Ilse blijven bij het huis achter, Bert gaat de politie waarschuwen. Bert verstuikt zijn enkel, hetgeen hem veel oponthoud kost. Inmiddels worden Tcheng, Hans en Ilse door de smokkelaars ontdekt en in een kelder opgesloten.

Ilse holde de gang in, recht in de armen van kapitein Scheepstra

ONTZET luisterden Tcheng, Hans en Ilse naar de rauwe stem van de smokkelaar

‚Mijn maat en ik willen geen last meer van jullie ondervinden We zullen de gang en de muren van het huis met benzine besprenkelen en het huis in brand steken!" schreeuwde hij met overslaande stem

De gevangenen in de kelder konden hun oren nauwelijks geloven Konden de smokkelaars zó gemeen zijn zouden zij dit gruwelijke plan inderdaad ten uitvoer brengen?

‚Nee, nee dat mogen jullie niet doen!" riep Ilse

‚Boeven, eilendige boeven ' schreeuwde Tcheng woedend, maar het enige antwoord bestond uit een hatelijk gelach Het gezicht van Hans was krijtwit geworden, hij had zijn vuisten gebald en staarde naar de kelderdeur.

Hans nam een aanloop rende tegen de trap op en wierp zich uit volle kracht tegen de deur Het honende gelach van de smokkelaars werd nog harder ‚Hoor je dat? Ze willen de deur openbreken!" schreeuwde Gerrit „Doe maar geen moeite die deur is zo sterk als een brandkast' riep Freek en hij voegde er tegen zijn smokkelmaat aan toe „Kom op we gaan de benzineblikken uit de auto halen' De beide mannen verwijderden zich

In de kelder was Ilse in een hoek gaan zitten, ze snikte van ellende Hans roffelde met zijn vuisten op de kelderdeur en Tcheng voegde zich bij hem om ook te proberen de deur open te beuken Het was echter tevergeefs

Ze hoorden de mannen terugkeren Even later was er het geluid van uit blikken gulpende

benzine een stroom van het uiterst brandbare vocht droop ook de kelder binnen
Met grote schrikogen staarden Tcheng en Hans naar de benzine die zich langs de trap een weg zocht in de kelderruimte Minutenlang bleven de smokkelaars bezig Hans had de deur verlaten en trachtte de hevig snikkende Ilse te troosten
Gespannen staarden ze naar de stroom benzine bij de kelderdeur elk moment kon het vuur onder de deur

Tcheng en de drie kinderen maakten vol verwachting hun doosjes open en . ontdekten tot hun grote verbazing vier gouden medailles.

door opvlammen „Schiet op, Gerrit, steek het spul aan!" zei Freek en toen toen klonk er buiten het huis het gegil van een sirene en stopten er auto s met gierende remmen
Ilse klemde zich aan Hans vast „Wat gebeurt er?" fluisterde ze met een van tranen verstikte stem
De buitendeur van het huis werd opengesmeten er klonken rennende voetstappen, er werden haastige bevelen gebruld
„Weg, we zijn ontdekt!" schreeuwde Freek Er werd gevochten Tcheng, Hans en Ilse hoorden lichamen vallen de smokkelaars vloekten en kermden er werd een pistool afgevuurd Toen werd het stiller in de gang Hans hield terug naar de deur en begon te schreeuwen „Hier! We zijn hier in de kelder, haal ons eruit!"
„Hans ben jij het?" werd er geroepen Ilse lachte opeens door haar tranen heen Ze kon zich niet vergissen, haar vader had geroepen Voordat Hans kon antwoorden, riep ze „Ja vader wij zijn hier maak de deur open!"
De sleutel werd omgedraaid de deur zwaaide open Ilse holde de gang in regelrecht in de armen van kapitein Scheepstra Achter hem stond moeder, die Hans naar zich toetrok Er werd gesnikt en gelachen Bert was er ook Hij was dol van vreugde en riep steeds weer „We zijn weer bij elkaar! We zijn weer bij elkaar!"
De commissaris enkele politieagenten en Tcheng keken glimlachend toe Tcheng veegde tersluiks over zijn ogen en moest steeds kuchen om zijn ontroering te verbergen Op de grond lagen de smokkelaars om hun polsen en enkels waren boeien dicht geknipt
Eindelijk waren de omhelzingen afgelopen Bert begon ratelend tegen Hans en Ilse te praten Hij vertelde over zijn verstuikte enkel en liet zien, hoe hij slechts hinkend vooruit kon komen
„Ik kwam veel te laat bij de commissaris en hij begreep niets van mijn verhaal Er werd een politieauto naar de boot gestuurd om vader en moeder op te halen Ik vertelde vader over de smokkelaars en toen nam de commissaris zijn maatregelen En nu zijn we weer bij elkaar," besloot Hans zijn verhaal
Vader Scheepstra en de commissaris waren in druk gesprek gewikkeld De commissaris wees naar de benzine die langs de muren sijpelde en daarna op Hans Ilse en Tcheng
„Jongens weten jullie wat die benzine te betekenen heeft?" vroeg vader
„Ze wilden het huis in brand steken " zei Hans
„Wat zeg je?" stamelde moeder Scheepstra
„Ja het is echt waar," verklaarde Tcheng vlug Wat waren vader en moeder verontwaardigd! Even scheen het of vader van plan was zich op de smokkelaars te storten, hij deed dreigend enkele passen in hun richting bedacht zich en gaf meer een woedend gezicht uitleg aan de commissaris
Deze keek met een verachtende blik naar de geboeide smokkelaars en zei in het Engels tegen vader Scheepstra „We mogen ze niet eigenhandig straffen, de wet blijft de wet maar rekent u erop dat de rechter deze ellendelingen geen malse straf zal opleggen "
Op bevel van de commissaris werden de smokkelaars naar een buiten het huis staande overvalwagen gebracht
De kapiteinsfamilie en Tcheng werden in de auto van de commissaris naar „De Vier Windstreken" gebracht Tot verbazing van de kinderen bevond het schip zich niet meer in het dok
„Vanmiddag komen de reparaties klaar, morgen tegen de avond zullen we uitvaren, terug naar Nederland" verklaarde vader Scheepstra
De kinderen kregen aan boord natuurlijk een hartelijk welkom Bootsman Bol pakte ze één voor één met zijn brede handen bij de schouders vast keek de drie diep in de ogen en zei „Jongens, wat ben ik blij jullie weer terug te zien!"
„Ha, die bokser," riep hij tegen Tcheng, die daar verlegen om moest grijnzen
Het werd al met al een grandioze ontvangst Tcheng verdween onmiddelijk naar zijn kombuis om een feestmaal te bereiden en natuurlijk was er die avond weer feest in het matrozenverblijf
Tijdens de feestavond diende zich een agent bij vader Scheepstra aan Hij overhandigde hem een brief van de commissaris die vader zorgvuldig doorlas, terwijl de kinderen nieuwsgierig toekeken
„Jongens, we worden morgen om tien uur in de ochtend op het hoofdbureau van politie verwacht," vertelde vader
„Wat gaat er gebeuren?" wilde de nieuwsgierige Ilse meteen weten

DE SPANNENDE [illegible] ENISSEN
VAN DRIE KAP[illegible]
VERTELD DOOR [illegible]
[illegible] LUSTREERD DOOR [illegible]

Vader Scheepstra lachte eens geheimzinnig en zei „Ilse, bedwing je nieuwsgierigheid, wacht maar af . . ." Ilse trok een verongelijkt gezicht, maar ondanks al haar smeekbeden wilde vader verder niets loslaten Tegen elf uur, toen het feest nog in volle gang was, stuurde moeder de drie naar bed „Het wordt morgen vast wéér een vermoelende dag," zei ze en deze uitlating maakte de nieuwsgierigheid van Ilse des te groter. „Moeder, toe, vader heeft u vast alles verteld, wilt u ons verklappen wat er gaat gebeuren?" bedelde ze voor het inslapen Moeder glimlachte, stopte haar extra diep onder de dekens en herhaalde wat vader gezegd had: „Wacht maar af, meisje——."

Op bevel van vader moesten de drie zich de volgende ochtend onberispelijk kleden en met nog

Daarna verwijderde „De Vier Windstreken" zich van de kade. De thuisreis was begonnen.

groter zorg dan anders wassen en de haren kammen. Hans, Bert en Ilse begrepen er niets van. Waarom moesten zij zich zo opdoffen? Zou er in het politiebureau soms ook feest worden gevierd?
Nee, dat was onmogelijk, feestvieren in de ochtend was al heel erg ongebruikelijk. Ze werden met de auto van de commissaris bij het schip afgehaald en regelrecht naar het bureau gereden De commissaris ontving hen met een plechtig gezicht en had zelf kennelijk zijn mooiste uniform aangetrokken. Hij ging de familie Scheepstra voor naar een grote zaal, waarin een groot aantal stoelen was neergezet „Er wordt zeker een film vertoond," zei Ilse en daar moest haar moeder erg hard om schateren Ilse voelde zich verongelijkt. „Vader, wordt er hier straks een film gedraaid?" vroeg ze aan haar vader en ook die kon zijn lachen nauwelijks bedwingen. „Flauwerds," mompelde Ilse binnensmonds Ook Tcheng, die eveneens naar het politiebureau was uitgenodigd, trok een verbaasd gezicht. „Wat denk jij ervan, Tcheng?" vroeg Bert. Tcheng haalde de schouders op. „Ik sta vool een laadsel," zei hij.
Op aanwijzingen van de commissaris werden Tcheng en de drie kinderen midden op de voorste rij stoelen neergezet Even later stroomde de zaal vol met agenten en in burgerkledij gestoken heren Plotseling stonden allen op en trad er een lange man binnen, die een glanzende keten om zijn hals droeg „Dat is natuurlijk de burgemeester van Tanger," fluisterde Hans tegen de anderen Nadat iedereen weer was gaan zitten, stelde de burgemeester zich voor de aanwezigen op Hij vouwde een papier open en begon aan een lange toespraak waar Tcheng en de kinderen niets van begrepen. Na de burgemeester sprak de commissaris Telkens werd er door de agenten en de anderen in de zaal luidruchtig geapplaudisseerd De toestand werd voor de kok en de kinderen steeds onbegrijpelijker Toen de commissaris was uitgesproken, werd er koffie rondgediend Vader en moeder Scheepstra spraken met de commissaris en zij keken herhaaldelijk lachend naar Tcheng, Hans, Bert en Ilse. „Hans, snap jij er iets van?" vroeg Ilse aan haar broer. „Ik niet, maar vader zal het ons straks wel uitleggen," veronderstelde Hans Hij had gelijk. Nadat iedereen van de koffie had genoten, nam vader de plaats in van de burgemeester „Beste kinderen en Tcheng, jullie zijn natuurlijk razend nieuwsgierig naar het waarom van deze bijeenkomst, vooral Ilse," zei hij lachend
„Ja!" riep Ilse.
„Ik zal kort zijn," ging vader verder. „Door jullie toedoen zijn niet alleen de smokkelaars Freek en Gerrit gevangen Vannacht is de hele smokkelbende opgerold, omdat Freek en Gerrit tijdens de verhoren door de mand zijn gevallen, ze hebben de schuilplaats van de anderen verraden De stad Tanger is jullie erg dankbaar Daarom worden jullie onderscheiden!" De burgemeester liep op de kinderen en Tcheng toe en overhandigde hun alle vier een doosje. Tcheng en de drie maakten hun doosjes open en. ontdekten vier gouden medailles Wat waren Tcheng en de drie trots! „Vader, wat gebeurt er nu met Ahmed?" vroeg Ilse De commissaris hoorde haar de naam Ahmed noemen en begon druk tegen vader Scheepstra te praten. Vader knikte dankbaar „Maak je geen zorgen, Ahmed krijgt een voorwaardelijke straf, hij zal niet naar de gevangenis worden gestuurd en de commissaris zal hem persoonlijk aan een goede baan helpen," vertelde vader tegen de drie Hierop volgde prompt een driewerf hoera van de kinderen. Enkele uren later waren Tcheng en de familie Scheepstra op „De Vier Windstreken" terug gekeerd Alles was in gereedheid gebracht voor het vertrek De sirene loeide Langzaam werd de loopplank ingetrokken. Nogmaals loeide de sirene, tweemaal Daarna verwijderde „De Vier Windstreken" zich langzaam van de kade De thuisreis was begonnen.

FAAS WILKES over . . .

m'n beste tegenstander

ALS je ergens in uitblinkt, of het nu in een bepaalde sport is of iets heel anders, dan worden je een boel vragen gesteld Det is nu eenmael zo Je moet je mening geven over allerlei dingen, el zeg je ook honderd keer dat je er geen verstand ven hebt en det ze bet allemeal veal beter aan lemand kunnen vragen, die er wél iets van afweet Als voetballen het onderwerp van het gesprek wordt en dáár worden me vragen over gesteld, dan weet ik meestal wel een entwoord te vinden, meer deze keer

Nee, Ik zou jullie eebt niet kunnen vertellen, wie mijn beste tegenstander geweest is Er lopen op de wereld heel wet voetballers rond, beroemde voetballers, zoals Billy Wrigbt, Tommy Lewton, Alfredo di Stefano, om er maar 'ne een paar te noemen

Als beste tegenstander valt Billy Wright al metean ef, went Ik moet jullie eerlijk bekennen det ik nog nooit tegen hem gespeeld heb Wet niet wegneemt dat ik graag 'ns tegen hem zou willen spelen, went hij is een fentestische voetballer en een bijzonder sportief tegenstander

Natuurlijk heb ik bem wel 'ns ontmoet, maer den sta je toch als vreemden tegenover elkaar, je leert elkaar niet kennen.

Je geeft een hend zegt' „Hoe ie het met de vorm?" en deer blijft het meestel wel bij

Nee, over Billy Wright ken ik jullie dus echt niet veel vertellen. Alizen dit nog, dat ik hem één van de grootste voetballers gevonden heb, die Engeland oolt heeft voortgebracht

Wel heb ik gespeeld tegen Tommy Lewton, de midvoor die vijf van de echt goels voor zijn rekening nem, toen we in Huddersfield — bet wes in 1946 of 1947 geloof ik — met 8—2 van Engeland verloren

— tegen Parola, de spil van het Italiaanse Juventus, die elléén een hele vijandelijke voorhoede in bedwang kon houden, meer ook een voortdurende bedreiging wes voor z'n eigen keeper. Hij speelde soms ballen terug die onhoudbeer weren....

— tegen de sterren van Reel Madrid Ferenc Puskas, de befaamde binnenspeler, Francisco Gento, de fabelachtig snelle linksbuiten, en natuurlijk Alfredo di Stefano, nog altijd één van Europa's beste voetballers

Maar ook die gaf je een hand voor en na de wedstrijd en daar bleef het dan bij Misschien kwem het, omdat we beng voor ben waren

De vriendschap tussen beroepsvoetballers mag niet te groot worden, det remt je spel Ik heb ze later ellemeel nog ontmoet en toen bleek, dat ze mij ook niet vergeten weren

Ik wil jullie nu nog even meenemen neer Italië, waer Ik heel wet wedstrijden gespeeld heb in het elftal ven Internationale uit Milean

Bij één van die wedstrijden — bet wes tegen Florence en ik weet echt niet meer of we gewonnen of verloren hebben — is leis gebeurd, wet Ik niet geuw zal vergeten De helfspeler tegenover me, Magli, stond bekend als een echte terrier Je kon hem rustig passeren Twee, drie keer, maer hij kwem terug Ik kreeg de bal toegespeeld, rende Magli voorbij Hij achter me aan Opeens kreeg ik een trap tegen m'n enkel De scheidsrechter floot niet

Weer voelde ik een trap en wéér een. Toen werd ik kwaed, heel erg kwaad Ik liet de bal lopen en draaide me om De scheidsrechter vloog op ons af, hij decht waarschijnlijk dat Ik m'n tegenstander tegen de grasmet wilde slaen Voor Ik iets kon zeggen hed hij Magli een waarschuwing gegeven en de bal kleargelegd voor een vrije trap, die ik mocht nemen Hij bed wel gezien det Magli me drie keer getrapt bed, bij hed alleen niet gefloten omdet Ik in het bezit ven de bal bleef

Na de wedstrijd kwem Magli onze kleedkemer binnen. Hij liep recht op ma af, stek z'n hend uit en zei „Faas, bet spijt me In bet vuur van het spel wist Ik opeens niet meer wet Ik deed"

Netuurlijk heb Ik het Magli vergeven Het was niet sportief wet hij hed gedaan, maar wel begrijpelijk Magli is deerne één ven de prettigste, één ven de beste tegenstanders geweest, die ik oolt heb gehed!

WRIGHT

PUSKAS

DI STEFANO

LAWTON

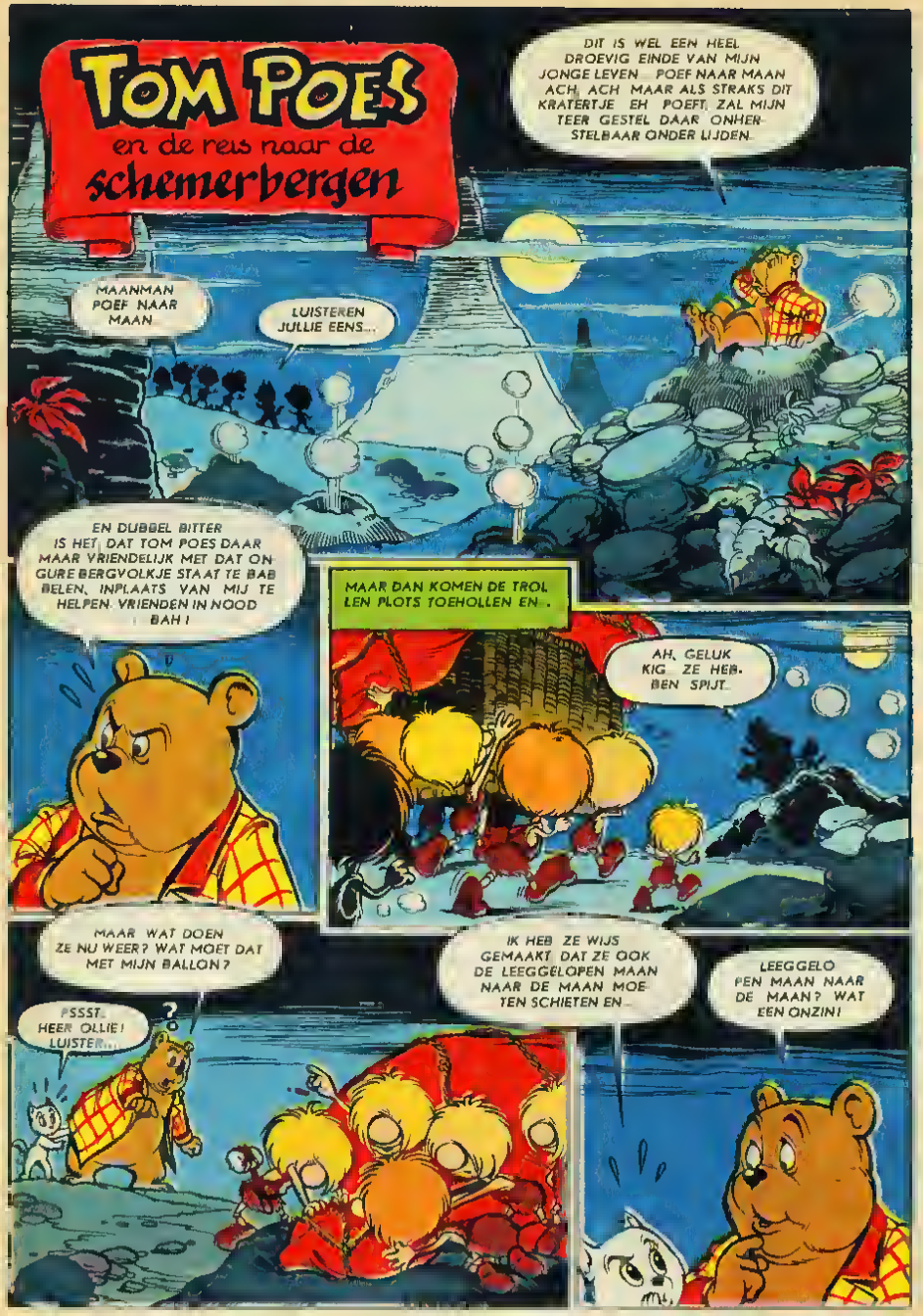
TOM POES
en de reis naar de
schemerbergen
DIT IS WEL EEN HEEL DROEVIG EINDE VAN MIJN JONGE LEVEN... POEF NAAR MAAN ACH, ACH MAAR ALS STRAKS DIT KRATERTJE EH POEFT, ZAL MIJN TEER GESTEL DAAR ONHERSTELBAAR ONDER LIJDEN.
MAANMAN POEF NAAR MAAN...
LUISTEREN JULLIE EENS...
EN DUBBEL BITTER IS HET, DAT TOM POES DAAR MAAR VRIENDELIJK MET DAT ONGURE BERGVOLKJE STAAT TE BABBELEN, INPLAATS VAN MIJ TE HELPEN. VRIENDEN IN NOOD BAH!
MAAR DAN KOMEN DE TROLLEN PLOTS TOEHOLLEN EN...
AH, GELUK KIG... ZE HEBBEN SPIJT...
MAAR WAT DOEN ZE NU WEER? WAT MOET DAT MET MIJN BALLON?
IK HEB ZE WIJS GEMAAKT, DAT ZE OOK DE LEEGGELOPEN MAAN NAAR DE MAAN MOETEN SCHIETEN EN...
LEEGGELO PEN MAAN NAAR DE MAAN? WAT EEN ONZIN!
PSSST... HEER OLLIE! LUISTER...

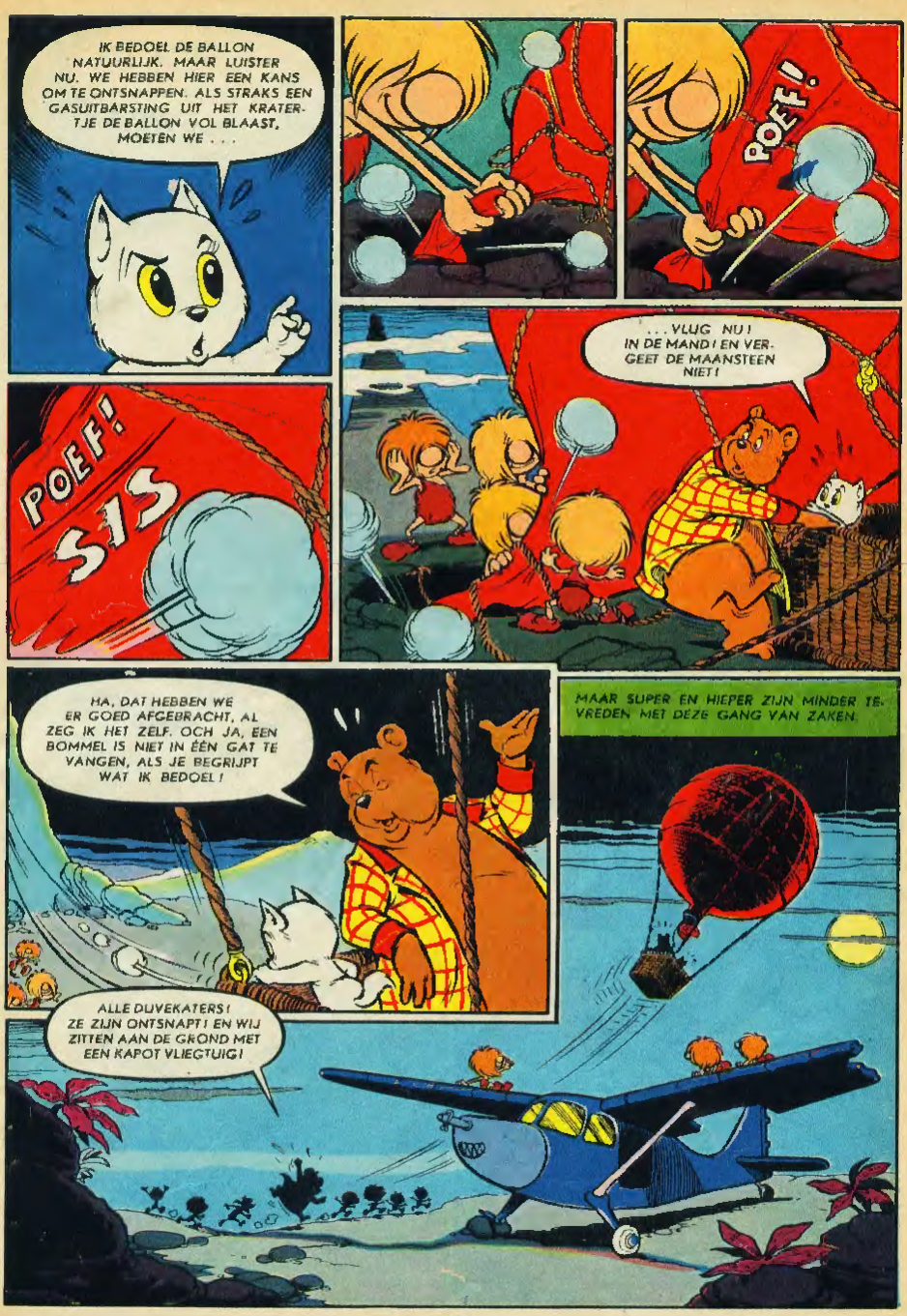
IK BEDOEL DE BALLON NATUURLIJK. MAAR LUISTER NU. WE HEBBEN HIER EEN KANS OM TE ONTSNAPPEN. ALS STRAKS EEN GASUITBARSTING UIT HET KRATERTJE DE BALLON VOL BLAAST, MOETEN WE . . .
POEF!
POEF!
SIS
. . . VLUG NU! IN DE MAND! EN VERGEET DE MAANSTEEN NIET!
HA, DAT HEBBEN WE ER GOED AFGEBRACHT, AL ZEG IK HET ZELF. OCH JA, EEN BOMMEL IS NIET IN ÉÉN GAT TE VANGEN, ALS JE BEGRIJPT WAT IK BEDOEL!
MAAR SUPER EN HIEPER ZIJN MINDER TEVREDEN MET DEZE GANG VAN ZAKEN.
ALLE DUVEKATERS! ZE ZIJN ONTSNAPT! EN WIJ ZITTEN AAN DE GROND MET EEN KAPOT VLIEGTUIG!

STRAKS WINT BOMMEL ZIJN WEDDENSCHAP NOG! IK MOET HEM NA! HEM TEGENHOUDEN! HEM NEERSCHIETEN!
OPZIJ TROLLEKOPPEN! WEG VAN DAT VLIEGTUIG! IK WIL DE MAANMAN ACHTERNA!
YLIEGMAN WIL MAANMAN NA?
MAAK VLIEGMAN POEF ACHTER MAANMAN.
HÉ, WAT MOET DAT? LAAT LOS!
VLIEGMAN IN VLIEGVOGEL.
EN NU VLIEGVOGEL IN POEFKRATER.
BEHULPZAAM WERPEN DE TROLLEN DE VERWILDERDE SUPER EN HIEPER IN HUN VLIEGTUIG, OM ALDUS DE „VLIEGMANNEN" MET „VLIEGVOGEL" EN AL DE „MAANMAN" NA TE ZENDEN.

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capsumentstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1962 Walt Disney Productions.

Deze strips zijn een deel uit het verhaal van Jonker Fris. Zou je willen weten, wat voor spannende avonturen Jonker Fris beleeft? Stuur dan per brief 3 van deze zegeltjes op naar Jonker Fris postbus 15 - Heusden. Knip ze uit de wikkel van Jonker Fris' conservenblikken of jampotten. Inplaats van 3 zegeltjes mag je ook 5 postzegels van 12 ct bijsluiten. Je ontvangt dan het rijk geïllustreerde en kleurrijke boekje:

Jonker Fris

Jonker Fris en het gestolen smulboekje

Heb je het boekje, dan kun je desgewenst mee doen aan een leuke wedstrijd waarmee je mooie prijzen kunt winnen.

De hoofdprijs is f. 250,-
10 prijzen van f. 100,-
50 prijzen van f. 50,-
100 Jonker Fris pakketten van f. 10,- p.p.

Maar dat is nog niet alles!

De prijswinnaars krijgen als EXTRA BELONING een leuke tocht naar het sprookjespark De Efteling op zaterdag 28 april. Vader óf moeder, grote broer óf zus mag je meebrengen. Daar worden jullie door Jonker Fris getracteerd op een rijke brabantse koffietafel en nog véél meer... Reiskosten (voor 2 personen) worden vergoed.

Weaa er vlug bij, anders zijn de boekjes weg en dat zou jammer zijn.

Stuur je brief met 3 zegeltjes (of 5 postzegels van 12 ct), met opgave van je naam en adres aan:

Jonker Fris - Postbus 15 - Heusden